

על הספר: גברים בלי נשים

מחברים: מחבר/ת: המינגוי, ארנסט

סימן מדף: המי

מספר מיון: ס

משפט אחריות: ארנסט המינגווי ; מאנגלית: משה רון ; עריכת התרגום: מנחם פרי

כותר נוסף: MEN WITHOUT WOMEN

מדיה: ספרים

סוג: ספרות יפה

ז'אנר: סיפורים קצרים

קהל היעד: מבוגרים

עמודים: 185 עמודים

גובה: 21 ס"מ

מוציאים לאור: הוצאת הקיבוץ המאוחד, ספרי סימן קריאה

שנת הוצאה: 2026

מסת"ב: 9789650214814

מס. המרכז לספריות וספרות: 26-0502

שפה: עברית

סדרה: הספרייה החדשה, 2026

מספר בסדרה: 1

תאריך קטלוג: 15/04/2026

מילות מפתח: גבריות

הערות: הספר ראה אור בסיוע המרכז לספריות וספרות בישראל.

תקציר:

המינגווי - חתן פרס נובל לספרות ב־1954 - פרסם את ספר הסיפורים הזה ב־1927, בן 28. שורת סיפורים שבו שינתה את פני הספרות העולמית, והיא מן הפסגות המוכרות המהוללות של הסיפור הקצר לדורותיו. משמו של הספר אין להסיק שנעררות בו נשים. אבל במרכז גברים הנתונים במה שנחשב טריטוריות גבריות קשוחות: הם לוחמים, מתאגרפים, מעסיקים אותם כוח, גבורה וכבוד עצמי, הם אפילו עומדים לרצוח. כמה מהם מתרחקים מנשים, או מתקשים להתקרב אליהן, או נמצאים על סף פרידה מאשה, אך כמעט בכל הגברים בלי נשים הלכו מתגלות פגיעות ומלנכוליה, והם נושאים בחובם תכונות סטריאוטיפיות נשיות. הם מתמודדים, תוך כדי ויתור, עם חולשתם, עם שלהי הקריירה שלהם, עם תבוסתם ופרישתם, מודעים לכזב שבגבורתם. "אני לא הייתי בז'ציד", אומר על עצמו המחבר המספר, המלגלג על מדליית הגבורה שקיבל מממשלת איטליה במלחמת העולם הראשונה. הסיפור הקצר של המינגווי ניחן בתחכום ספרותי יוצא דופן, המוסווה במראית עין של פשטות תחבירית, חסכנות לשונית, איפוק ומינימליזם. בסגנון לא מעורב כביכול, המתרחק מדרמטיות, בלי פרשנות מנתחת של המספר, בהתנזרות מכניסה אל נפשות הדמויות, בהשתקה

ובהחבאה של רגעים צעקניים, תוך שהחומרים הקריטיים מובלעים, סיפוריו של המינגוויי 'מספרים את עצמם' כמו במסירה אובייקטיבית דמוית מחזה: רוב הטקסט מוקדש לדיבורי הדמויות ולשתיקותיהן, למעשיהן ולסובב אותן, ולא למחשבות ולרגשות שלהן. אך למרות האקלים החסכני נראה הטקסט כמוצף במלאות ריאליסטית לא סלקטיבית של פרטים 'לא מהותיים', וביריעות של דיבורים על עניינים של מה בכך. המינגוויי עצמו אפיין את הסיפורת שלו כאמנות של קרחון, שרק שמינית ממנו נעה בהוד מעל פני המים ורובו מוסתר, מבלי שניאלץ לחשוך שהמחבר אינו יודע את מה שהוא משתיק. יתר על כן, הסיפורים הקנוניים של המינגוויי לעולם אינם מה שחשבנו שהם במבט ראשון. המבט השני חושף סיפור אחר מזה שדימינו לקרוא, דמות אחרת שעומדת במרכז, או פרספקטיבה אחרת שממנה נפרש הסיפור. מעבר לפשטות המדומה מתגלה המינגוויי כאשף נדיר של תחכום ותחבול ספרותי. סיפוריו של המינגוויי חשדניים כלפי אידיאולוגיות, אמונות, קודים, תוויות, הכרזות ומלים. כל אלה נחשפים בקוצר־ידם, כרעועים ומכזבים במגעם עם המציאות. לכן עדיף לו לקמץ בהם, לדבר באמצעות מה שמובן מן השתיקות. -- מהכריכה האחורית.